

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vitis Aqvilonia seu Vitæ Sanctorvm Qvi Scandinaviam
Magnam Arctoi Orbis Peninsvlam Ac præsertim Regna
Gothorum Sueonumq[ue] olim rebus gestis illustrarunt**

Vastovius, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, Anno M.DC.XXIII.

Egino Episcopus. C.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38534

EGINO EPISCOPVS FLO-
RVIT ANNO CHRISTI 1072.

ALEXANDRO II. Pontifice.

Vacante Imperio.

HALSTANO Rege.

ANVS erat à Christo nato millesimus sexagesimus, Adalbertus
Brem. Archie-
piscopus Chri-
stianissimo in
septentrione
propagando
inuigilat. quo Adalbertus Archiepiscopus Bremen. legatio-
nem Ecclesiæ suæ longe lateque in Prouincias se-
ptentrionales protendebat, magnificientiusque
quam prædecessores sui, potentiam Archiepiscopalem exer-
cebat. Nam cum seipso legationem obire cogitaret sedulo, si
quam nec dum Christo subiectis gentibus posset afferre salu-
tem, aut iam subiectis addere perfectionem, hortatuque Sue-
nonis Danorum regis, abincepto desisteret, quod gentes illæ
facilius possent per suæ nationis homines ac linguae persua-
deri; largitate primum reges sibi deuinxit: dehinc in messem
ordinatos Episcopos, qua prece, qua precio conciliatos reli-
giosos, impigrosq; ad prædicandū gentibus verbum Dei red-
didit. Cumque cuius Prouincia suum præfecisset pastorem,
Egino Sconin-
ganus Episco-
pus. Sconię Gothis proximæ obtigit Egino vir prudens, honestus,
litteris apprime instructus, castitateq; insignis, cuius ardens
studium in animabus ad Euangelium pertrahendis enituit.
Multos ille populos simulachrorum cultui deditos, per Ba-
ptismi regenerationem peperit, illos præsertim qui Blechingi
dicuntur, & qui in Bornholm Insula degunt, qui omnes con-
cionibus eius incitati, seriam erroris sui detestationem, atque
non vulgarem partim lachrymarum vberate, partim spontanea Idolorum suorum comminutione, palam testaban-
tur. Quin etiam Thesauros & cimelia quæ recondita habe-
Blechingi cum
Bornholmenfi-
bus sacris Chri-
stianis initian-
tur.
Dona refusuit
Egino.

E 3 vir

Scarensem Ec- vir sanctus tyrannide in Suecos Christianos sœuiente, *Scare-*
clesiam pastore
urbam interru-
pit.

rensem Ecclesiam cæterosq; Christi cultores, eo quod pasto-
 re carerent, frequenter visitasse, iisque afflctis magno solatio-
 fuisse, errorum adhuc tenebris inuolutos, luce veritatis illu-
 strasse. Ibi etiam famosissimum Veneris (Friga dictæ) simula-

Idolum Vene-
riu concidit.

chrum in frusta concidit. Hæc & his similia virtutum insi-
 gnia, magnum illi apud Regem Danorum honorem conci-

Vtramq; Sco-
ma diacefim
administrat.

liarunt, cuius opera utramq; Sconiaë Dioecesim, scilicet Lundensem & Dalboensem gubernandam suscepit. Qui mox

Lunda Episco-
pali sedes con-
stituta.

Dalboensis
 Prepositura.
 In demolitio-
 nem Fani vp-
 salensis conspi-
 rat.

Lunda sede Episcopali constituta, apud Dalboiam quoque Præposituram fratrum regula vinctorum instituit. Conspirauit etiam cum Adaluardo Iuniore Episcopo, ut pariter celeberrimum Deastricolarum templum Vpsalense adorarentur, certi hoc labore Christigloriam, vel maxime promouere, ibi omnia tormentorum genera parati subire, dummodo adhuc illa quæ Barbaricæ superstitionis caput erat pessum i-
 ret. Illaenim vel solo æquata, vel flammis abolita opinabantur fore, ut totius gentis conuersio sequeretur. Quam Con-

Pium impe-
tum Rex pru-
denter inhibet.

fessorum Dei voluntatem piissimus Rex Stenillus, è populi suggillatione ac rumusculis colligens, prudenter labefactauit, asserens & illis ex eo consilio mortis exitium subitum, & sibi depulsionis è Regno periculum imminere. Deniq; hac occasione Christianos etiam ipsos Pastoribus amotis, facile posse ad veterem superstitionem relabi. Eiusmodi Regis piissimi persuasionibus instructi Episcopi, pium hunc impetum suum inhibuerunt. Gothorum interim Ciuitates peragrunt, & à cultu simulachrorum multa incolarum millia, ad Christi religionem adduxerunt. Itaque duodecim annis in

Multa millia
Gothorum E-
gino cum Adal-
uardo conuer-
tit.

facerdotio laudabiliter exactis, sanctissimus vir Eginus à Romana regressus vrbe, quam primum ad propria peruenit; quasi patriæ reseruatus, feliciter migrauit ad CHRISTVM, anno videlicet Saluatoris septuagesimo secundo supra millesimum.

De eo Adam. Brem.lib. 4. cap. 44. & in descript. Sueciae & Daniæ. Crantz.
Metrop.lib. 5. cap. 18.

CANV-